

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Alterius luctasimilis. n. 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1601. Aliquanto deinde interuallo eam vicissim sibi consolationem impertierunt quæ vniuersæ vitæ rationibus debitâ cum animi submissione in Sacramento recolendis percipitur. Biduū à sententia effluerat: Rogat *Henricum* Cōmentariēsis vt *Pagius* insinuet perendie moriendum; abhorrere se à tam funesto nuntio. At *Pagius* eam vocem velut cælitus lapsum cum lætitia accepit, impetratōq; à Commentariēsi vt apud *Henricum* pernoctaret, inter Sacrosancta Mystēria ab hoc celebrata tantâ solatij exuberantiâ affluebat vt extra se rapiendus videretur, verereturque si sibi etiam celebrandum esset, vt posset clamorem strepitumque cohibere quem vicini, & ipse fortè Commentariēsis non sine tumultu aduerteret: celebravit tamen, luadente & periculum omne præstante *Henrico*: narravitque deinde tantam eâ nocte sibi donatam de Deo cognitionem quantam nullis libris nulloq; studio comparare potuisset, quæque manente non Inferorum vis vlla, non voluptas aliqua posset eum abs tam magni domini obsequio dimouere. Quàm verò integrè id Deo solitribuendum esset repentina vicissitudo demonstravit. Hæsit enim aliquamdiu (pallore vultus mentis prodente angustias) cogitabundus, & sibi se relictum cū gemitu affirmans rogabat *Henrici* pro se preces: sed non fuit diuturna molestia: Antequam expedirentur necis instrumenta reddita est animo vultuq; tranquillitas; quam etsi importunis de Religione quæstionibus interturbare conatus est fucati verbi buccinator improbus, qui in eandem cum *Pagio* currū insilierat, excepit publica in loco supplicij atque intemerata fidei professio, & eius etiam sponsionis quâ se paulò ante societati Nominis *Iesu* deuouerat, tum mors placidissima; qualis cū in hac causâ vniuersos comitetur, mirandum cunctis deplorandumque merito videbitur quod eorum hi homines cruciatu ac nece delectentur, quorum, cū morientes conspexerint, non possunt non suspicere constantiam, laudare probitatem; suum ipsorum damnantes iudicium dum proditores proclamant quos solius Sacerdotij suscepti nomine peregere reos.

Vicissitudo solarij & metus. yep. s. 1. 2. c. 18. n. 5. XVII. Quod verò ante mortem tam gloriosam, atque in ipso prope mortis articulo *Pagius* illam quam dixi vicissitudinem expertus sit abundantis primùm solatij, tum post-paulò irruentis animi perturbationis, neque nouum videri debet neque in hoc vno singulare. Narrat Tarraconensis Episcopus Anno alterius seculi octogesimo septimo, *Alexandro Crowe* Sacerdoti luctam obuēnisse non dissimilem. Is Eboraci mortis accepta sententia tantis exultabat lætitijs vt qui pro Tribunali cum ipso stabant cum admiratione aduerterent, & ipse se die illo toto non caperet. Contubernalem in carcere habebat Catholicum Laicum. Ad hunc, Volo, inquit, hanc noctem quæ mihi vnica vitæ superest insomnem ducere in oratione vt Christo auctore sim ad certamen paratior: Tu quieti te tradas velim: Instantem vt vel se admitteret vigiliarum socium, vel ipse simili vteretur laxamento, cū non audiret, ad somnum se componit. Sacerdos ad accensum cereum incumbit placidè orationi: transit hora: tum contentâ voce Christum adiuto-

adiutorem sæpius inclamans, surgit turbator, & contubernali de somno excitato, precare, inquit, Deum obsecro pro me, plurimum enim ego: Inde ad genua reuerfus, circulente molestiâ, cereoque extincto, Deum inuocans modò pressâ voce, modò elatori quasi indignanti similis, ad horæ circiter medium contendit: tum reddita animi tranquillitate, illud Psalmi pronuntians, *Laudate Dominum* de Cælis, & quæ sequuntur, assidet socio, & post leuem aliquanti temporis somnum experrectus, Animaduertistinè, ait, quæ mihi acciderunt molesta? Quædam, inquit, & aucto causam scire. Meâ quidem, (reponit Sacerdos) parum interest ut sciatur, aliis fortassis intererit magis, ut humani generis inimici malitiam indefessam agnoscant & caueant, Dei occulta iudicia reuerentur. Post aliquod tempus orationi tranquillè datum, corpore repente contremiscente capilli eriguntur, offert se oculis monstrum fœdissimum, & me his verbis aggreditur: Tu putas cras esse Martyr, & vno saltu Cælo potiri; Non fiet; alia de te sententia condemnationis lata iam pridè est in Dei subsellijs; duceres quidem, sed supplicio subduceris, & hic miseram trahentem vitam annis alijs duobus, atque his vinculum compedibus pane atro pascent & aqua: vide an optatius sit ferro vel fune occlus finem imponere his molestiis. Sæpius illum Deo opitulante reieci, sæpius importunus recurrit, & quocumque ferebam oculos sequebatur; neque profuit extinctus cereus, mansit spectrum, bellum acrius exarsit, donec cœlesti oborta in conclau luce, intrantibusque duobus, quos reor fuisse Beatissimam Dei Matrem, & Ioannem Euangelistam, stetit hostis tremens, & paulatim se subtrahens: Tum ex beatis alter, Apage, ô infelix; non est tibi pars in hoc Dei seruo; Cras sanguinem pro Christo fundet eoque fruetur: quibus dictis visum vtrumque euauit; ego læticia cumulatus inexplicabili hic sedi, ut vides, nesciens an in terris an in Cælis essem. Postridè cum ductus ad patibulum hæreret in scala orans, antequam carnifex funem collo necceret, ab eodem hoste ex alto deiectus concidit lapsu sat graui & præcipiti, at nil læsus: exclamant altantes, desperandum corruisse sponte, at ille cum rursus conscendisset docuit communis inimici inuidiâ id accidisse, neque primum hunc fuisse eius impetum, ut optatâ corona fraudaretur. Hæc *Yepes*; nunc ad *Gerardum* reuertamur.

XVIII. Ferocientes in Catholicos animi quando nulla est causa iusta nocendi quauiscunque utendum existimant. Hinc *Gerardum* ab atrio Wintoniensi amotum ad Arcem sæuissimè cruciarunt. Sacerdos eodem in Atrio captiuus (cui Gerardus non semel neque parçè benefecerat) seu narrandarum quas nouerat rerû prodigis, seu æmulatione, aut spe libertatis abductus aperuerat accepisse *Gerardum* recentè Româ & Bruxellis literas tradidisseq; famulo ad *Garnettum* perferendas, atque idem frequenter facere: Ad *Gerardum* repente Irenarcha cum satellitibus, cubile omne versatur; ipso nudato palpantur vestes, non fuit immune cilicium quod carni adpressum reuellerunt. Ex duobus quos instruebat adolescentibus vna repertis, alterum custodiæ